

De Nationale ombudsman en de Kinderombudsvrouw
Postbus 93122
2509 AC Den Haag

www.rijksoverheid.nl
www.facebook.com/minbzk
www.twitter.com/minbzk
[www.linkedin.com/company/
ministerie-van-bzk](https://www.linkedin.com/company/ministerie-van-bzk)

Kenmerk
2023-0000138280

Uw kenmerk
3756

Datum 4 juli 2023

Betreft Reactie op het rapport 'Als de overheid niet thuis geeft'

Met belangstelling heb ik kennisgenomen van uw rapport 'Als de overheid niet thuis geeft'. Het onderwerp is helaas zeer actueel. Een huisuitzetting is een enorme ingrijpende gebeurtenis voor betrokkenen, zeker wanneer daar kinderen bij betrokken zijn.

Uw rapport 'Als de overheid niet thuis geeft' is te beschouwen als een vervolg op een eerdere publicatie van de Kinderombudsman uit december 2020. In 'Ongehoord', besteedde de Kinderombudsman aandacht aan de onzichtbaarheid van stress, angst en onzekerheid van kinderen bij huisvestingsproblemen. In een verhalenbundel kwamen de verhalen aan de orde van kinderen in niet-adequate huizen, in de asielopvang of kinderen die opgroeien in armoede. Ook bracht de Kinderombudsman een handreiking uit waarmee organisaties die besluiten nemen over huisvestingsbeslissingen die kinderen raken, het belang van kinderen daarin kunnen meewegen. Vanuit het kabinet is deze handreiking onder meer in het programma 'Een thuis voor iedereen' onder de aandacht gebracht als manier om het belang van kinderen mee te wegen in besluiten over huisvesting.

In deze brief ga ik, mede namens de Minister voor Armoedebeleid, Participatie en Pensioenen en de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, in op de conclusie en aanbevelingen die u in uw rapport 'Als de overheid niet thuis geeft' doet.

Het kabinet heeft in de afgelopen jaren al veel maatregelen genomen om huisuitzettingen te voorkomen, zoals maatregelen op het gebied van onder andere bestaanszekerheid en de programma's Betaalbaar wonen en Een thuis voor iedereen.

Het aantal huisuitzettingen is in de afgelopen jaren sterk gedaald, maar helaas zijn huisuitzettingen niet helemaal te voorkomen. In de gevallen waar sprake is van een huisuitzetting proberen we de gevolgen daarvan zoveel mogelijk te beperken. Dit doen gemeenten en hun lokale partners door huishoudens die toch uit huis worden gezet zoveel mogelijk te helpen bij het zoeken naar alternatieve huisvesting.

Naar aanleiding van uw rapport hebben wij bekeken welke extra maatregelen mogelijk zijn.

Ik zal eerst kort ingaan op het algemene punt dat u maakt over de mensenrechtelijke- en kinderrechtelijke verplichtingen van Nederland. Vervolgens zal ik reageren op de volgende vier punten die u in uw rapport behandelt:

1. De overheid doet te weinig om huisuitzettingen te voorkomen;
2. De overheid houdt zich niet aan de verplichting dat huisuitzettingen niet tot dakloosheid mogen leiden en realiseert zich (nog) onvoldoende dat tijdelijke oplossingen feitelijke dakloosheid betekent;
3. De overheid verzaakt gevolg te geven aan de verplichting tot betekenisvolle consultatie met als doel om een huisuitzetting te voorkomen en om alternatieve huisvesting te zoeken;
4. De overheid zorgt niet voor voldoende rechtsbescherming, inclusief toegankelijke informatieverstrekking.

Mensenrechtelijke en kinderrechtelijke verplichtingen

De algehele conclusie die u in uw rapport trekt, is dat Nederland niet altijd aan de mensenrechtelijke- en kinderrechtelijke verplichtingen voldoet. Nederland heeft het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: IVRK) geratificeerd. In artikel 27, derde lid van het IVRK wordt het bieden van ondersteuning op het gebied van huisvesting expliciet genoemd als onderdeel van het recht op een toereikende levensstandaard. Ieder kind heeft recht op een levensstandaard die toereikend is voor de lichamelijke, geestelijke, intellectuele, zedelijke en maatschappelijke ontwikkeling van het kind. Het hebben van een veilige plek om te wonen is, naast het beschikken over voldoende voedsel en kleding, een fundamenteel element van de menselijke waardigheid en de fysieke en geestelijke gezondheid. Daarom dient Nederland volgens het IVRK, indien de behoefte daaraan bestaat, te voorzien in programma's voor materiële bijstand en ondersteuning, met name wat betreft voeding, kleding en huisvesting. Hoewel ouders primair verantwoordelijk zijn om te zorgen voor huisvesting van henzelf en hun kinderen, moet de overheid hen daarbij helpen als zij daar zelf niet in slagen. Nederland spant zich dan ook in om ervoor te zorgen dat ieder kind passende huisvesting heeft. Deze verplichting geldt voor de rijksoverheid en ook voor gemeenten. Zij hebben immers een (zorg)plicht op zich rusten om bij huisuitzettingen de belangen van kinderen te wegen en hier zo nodig bijstand en ondersteuning op te bieden. Dit recht speelt zowel bij de toewijzing van een woning, als bij huisuitzettingen.

Het aantal huisuitzettingen uit een huurwoning in Nederland is beperkt ten opzichte van het aantal woningen. Uit cijfers van Aedes blijkt dat het aantal huisuitzettingen bij corporaties daalde van 5.550 in 2015 tot 1.400 in 2021. In de gehele huursector (dus samen met particuliere verhuurders) was in 2021 sprake van 3.100 huisuitzettingen.

Er zijn geen exacte gegevens over de huishoudsamenstelling van de huishoudens die uit hun huis worden gezet, maar uit de corporatiemonitor van Aedes blijkt dat de meeste huishoudens die worden uitgezet, alleenstaande mannen zijn van middelbare leeftijd met multi-problematiek. Bij huishoudens waar kinderen betrokken zijn, wordt vrijwel altijd gezorgd voor alternatieve huisvesting.

Onlangs heeft Aedes een nieuwe uitvraag onder haar leden gedaan naar het aantal huisuitzettingen. Daar is ook gevraagd naar het aantal huisuitzettingen waarbij huishoudens met kinderen betrokken zijn. De resultaten van de enquête worden dit najaar verwacht.

Het beperkt aantal uitzettingen in Nederland komt mede door het feit dat een bewoner niet zomaar uit zijn woning gezet kan worden. Huurders genieten namelijk huurbescherming en bij iedere vorm van huisuitzetting wordt er een vorm van rechtsbescherming geboden. Daarbij spelen de belangen van de betrokken kinderen en hun recht op huisvesting volgens het IVRK een belangrijke rol. Als er toch een huisuitzetting dreigt, zijn verhuurders verplicht dit te melden aan de gemeente, zodat zij contact kan zoeken met de huurder. Bij woningcorporaties en grote particuliere verhuurders gebeurt dit vaker dan bij kleinere particuliere verhuurders. Om ervoor te zorgen dat ook zij zich beter bewust zijn van deze plicht, zullen we NVM en VBO makelaars vragen verhuurders voor wie zij bemiddelen te informeren over wat zij moeten doen in geval van betalingsachterstanden.

1. Het voorkomen van huisuitzettingen

Op het moment dat een huisuitzetting daadwerkelijk plaatsvindt, zijn er maatregelen die ervoor zorgen dat een huishouden zo goed mogelijk geholpen wordt. Zo is in december 2022 het Nationaal Actieplan Dakloosheid: Eerst een Thuis gelanceerd.

Echter, zoals u ook aangeeft is het belangrijk om huisuitzettingen zoveel mogelijk te voorkomen. In reactie op uw conclusie dat de overheid te weinig doet aan het voorkomen van huisuitzettingen, wil ik graag aangeven op welke manier het kabinet hieraan werkt.

Het kabinet probeert huisuitzettingen zoveel mogelijk te voorkomen door de programma's Betaalbaar wonen en Een thuis voor iedereen en maatregelen op het gebied van onder andere bestaanszekerheid.

Bij die inzet om huisuitzettingen te kunnen voorkomen wordt gekeken naar de reden waarom de huisuitzetting gevorderd wordt. Hieronder ga ik in op verschillende redenen.

Huisuitzettingen als gevolg van betalingsachterstanden

De oorzaak van een deel van de huisuitzettingen is gelegen in betalingsachterstanden. We hebben hiervoor verschillende maatregelen genomen:

- Huurders met dreigende betaalproblemen kunnen zelf naar de gemeente voor hulp. Voor allerlei soorten ondersteuning bij geldzorgen kan iedereen voor informatie en het aanmelden voor hulp terecht op geldfit.nl of bellen met 0800-8115 (gratis en anoniem).
- De Wet Gemeentelijke Schuldhulpverlening is sinds 1 januari 2021 aangepast. Verhuurders, energiebedrijven, drinkwaterleveranciers en zorgverzekeraars zijn vanaf die datum verplicht om betalingsachterstanden door te geven aan de gemeente, zodat zij het huishouden met betalingsachterstanden een hulpaanbod kunnen doen.

Voordat deze partijen betalingsachterstanden door mogen geven moeten zij zich hebben ingespannen om in persoonlijk contact te treden en moeten zij wijzen op de mogelijkheden die er zijn om betalingsachterstanden te voorkomen en op te lossen. Gemeenten monitoren de signalen over betalingsachterstanden die zij ontvangen van onder anderen woningverhuurders en de hulp die gemeenten naar aanleiding daarvan geven. De resultaten van 2022 zijn op 20 april 2023 gepubliceerd.¹ Per 1000 inwoners worden gemiddeld 3,3 signalen per maand over betalingsachterstanden naar gemeenten gestuurd. Van deze signalen is 23% afkomstig van woningverhuurders. Het lukt gemeenten met een deel van de huurders met betalingsachterstanden contact te leggen en hen hulp te geven. In de meeste gevallen blijkt eenvoudige hulp voldoende, zoals helpen met budgetteren of het aanvragen van inkomensondersteuning.

- Per 1 april 2023 zijn huishoudens als gevolg van de gewijzigde Regeling Afsluitbeleid Energie nog beter beschermd tegen afsluiting van energie als zij hun energierekening niet helemaal kunnen betalen.
- Daarnaast heb ik afgelopen december afspraken gemaakt met verhuurdersorganisaties, brancheverenigingen (Aedes, IVBN, Vastgoedbelang en Kences) en de VNG over het zoveel mogelijk voorkomen van huisuitzettingen als gevolg van betalingsachterstanden door stijgende prijzen en de energiecrisis. Deze partijen maakten ten tijde van de coronacrisis vergelijkbare afspraken. Deze afspraken gaan over het voorkomen van huisuitzettingen onder meer door het leveren van maatwerk zoals betalingsregelingen, uitstel van huurbetaling en een (tijdelijke) huurkorting.
- De Participatiewet geeft de mogelijkheid om de vaste lasten van de bijstandsuitkering in te houden en aan onder meer de verhuurder te betalen. Ook dit kan helpen betalingsachterstanden en daarmee huisuitzettingen te voorkomen.

Over de voortgang van de Aanpak Geldzorgen Armoede en Schulden heeft de Minister voor Armoedebeleid, Participatie en Pensioenen in juni een brief naar de Tweede Kamer gestuurd². De belangrijkste doelen van de aanpak zijn een halvering van kinderarmoede in 2025, en een halvering van armoede en problematische schulden in 2030. In het verlengde daarvan werkt het kabinet aan een verdere uitwerking van de ambitie om toeslagen op termijn af te schaffen³. Hierbij worden ook eerder verkende opties opnieuw bekeken, waaronder ook een andere rol voor verhuurders. Uw Kamer ontvangt hierover in het tweede kwartaal van dit jaar een tussenrapportage.

Huisuitzettingen als gevolg van overlast

Het structureel veroorzaken van ernstige overlast aan omwonenden is een andere reden voor huisuitzetting. In dit soort gevallen kan een verhuurder ontbinding van

---

¹ [Vroegsignalering schulden vaste lasten: aantal signalen constant \(divosa.nl\)](#)

² [Kamerstukken II, 2022/23, 2023D24989.](#)

³ [Kamerstukken II, 2022/23, 31066, nr. 1156 | Overheid.nl > Officiële bekendmakingen \(officielebekendmakingen.nl\)](#)

de huurovereenkomst en ontruiming van de woning vorderen bij de rechter. Uit de jurisprudentie blijkt echter dat een rechter niet zonder meer overgaat tot het toewijzen van een dergelijke vordering. Er zal een afweging dienen plaats te vinden tussen enerzijds het recht van burens op ongestoord woongenot en anderzijds het recht van de overlast veroorzakende bewoner bij het behouden van zijn huisvesting. Het grootste deel van de gevallen van ontruiming wegens overlast, heeft betrekking op personen die kampen met psychosociale problemen. Een dergelijke huisuitzetting vindt meestal plaats na een jarenlang traject van hulpverlening. Zeker bij woningen van woningcorporaties zal de rechter eerst aan de woningcorporaties vragen of zij de overlast veroorzakende huurder elders kunnen huisvesten, zodat deze persoon en zijn gezinsleden niet dakloos worden. Indien in de woning ook kinderen verblijven, weegt de rechter bij een vonnis tot het al dan niet toewijzen van ontruiming altijd de belangen van betrokken kinderen.

Andere situaties waarin mogelijk sprake kan zijn van het al dan niet tijdelijk niet kunnen bewonen van een woning, kunnen zich voordoen als een woning gesloten wordt, of er gehandhaafd wordt bij strijdig gebruik op grond van het bestemmingplan. Gronden voor sluiting van woningen zijn te vinden in de Woningwet (gevaar voor bewoners of omwonenden) en de Opiumwet (sluiting door de burgemeester).

De (zorg)plicht uit artikel 27, derde lid van het IVRK richt zich in die gevallen ook tot de gemeente om bij de handhaving de belangen van kinderen voldoende mee te wegen, en eventueel voorzieningen te treffen. De ervaring leert dat gemeenten deze zorgplicht ook uiterst serieus nemen en niet snel overgaan tot het ultimatum remedium, het sluiten van een woning dan wel daarbij ondersteuning bieden in het vinden van een noodoplossing voor het huishouden. Aangezien het in die uiterste gevallen waarin de woning niet meer gebruikt kan worden, een besluit van een bestuursorgaan betreft, staat ook in deze gevallen rechtsbescherming open en zal ook de bestuursrechter de belangen van eventueel betrokken kinderen betrekken en beoordelen of het besluit noodzakelijk en evenredig is.

2. Het voorkomen van dakloosheid

In deze paragraaf ga ik in op uw conclusies dat de overheid zich niet houdt aan de verplichting dat huisuitzettingen niet tot dakloosheid mogen leiden en zich (nog) onvoldoende realiseert dat tijdelijke oplossingen feitelijke dakloosheid betekent. Afgelopen december is het Nationaal Actieplan Dakloosheid: Eerst een Thuis gelanceerd door de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, de Minister voor Armoedebeleid, Participatie en Pensioenen en mijzelf. Daarin is onder andere tot doel gesteld dat huisuitzettingen zo veel mogelijk moeten worden voorkomen en indien dit toch gebeurt, dit niet mag leiden tot dakloosheid. Gemeenten hebben de taak om inwoners die zorg en ondersteuning nodig hebben te helpen. Het is dan ook logisch dat gemeenten inwoners ondersteunen om een dreigende huisuitzetting te voorkomen en een regiefunctie vervullen wanneer huisuitzetting onvermijdelijk blijkt. Vanuit de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo 2015), Participatiewet en de Jeugdwet kunnen gemeenten maatwerk leveren. Per huishouden kan bekeken worden wat nodig en mogelijk is voor het

betreffende huishouden. Dat kan in de vorm van preventieve hulp voor een eventuele huisuitzetting.

Een van de doelen uit het Nationaal Actieplan Dakloosheid is dat huisuitzetting niet tot dakloosheid mag leiden en dat niemand wordt uitgezet zonder hulp voor een passende duurzame huisvestingsoplossing. Hierbij wordt zoveel mogelijk ingezet op vaste huurcontracten op eigen naam. Als dat (nog) niet mogelijk is, kan gekeken worden naar alternatieve (tijdelijke) huisvesting. Na een huisuitzetting dient een gemeente in samenwerking met partners een alternatieve vorm van onderdak aan te bieden als de betreffende persoon hier zelf niet toe in staat is. Het uitgangspunt is dat de Maatschappelijke Opvang geen antwoord op het probleem is. Ik zal, samen met de VNG, gemeenten wijzen op de rol die zij moeten vervullen bij huishoudens die uit huis zijn gezet.

Voor huishoudens met kinderen heeft het zo spoedig mogelijk permanent herhuisvesten altijd de voorkeur. Het belang van het organiseren van regie is hierbij onontbeerlijk.

Mochten er toch huishoudens met kinderen in de maatschappelijke opvang terecht komen dan is het van belang dat de kinderen bij de ouders blijven en individuele en bijzondere ondersteuning krijgen om te herstellen van de stressvolle ervaringen die zij meemaken. Daarom is in opdracht van het ministerie van VWS een eenvoudig en praktisch hanteerbaar normenkader ontwikkeld waarmee opvangorganisaties snel stappen kunnen zetten ter bevordering van de zorg voor kinderen in de maatschappelijke opvang. Ook kunnen de normen als inspiratiebron voor gemeenten gelden. Daarnaast is er de aanpak Veerkracht van Movisie⁴ dat als doel heeft een veilige situatie voor het kind te realiseren en negatieve gevolgen van de meegemaakte ervaringen bij het kind te voorkomen of verminderen.

Overigens is in het Rapport Lenferink opgenomen dat men niet is tegengekomen dat er in de maatschappelijke opvang kinderen tussen de dak- en thuislozen verblijven. Daar worden op maat oplossingen voor gezinnen getroffen, vaak in de vorm van aparte tijdelijke woonruimte⁵. Uit navraag bij brancheorganisatie Valente blijkt dat dit in 2023 nog steeds staande praktijk is.

Om partijen meer ruimte te geven om de hierboven geschetste rol te spelen, is eind januari jl. is het Wetsvoorstel Wet aanpak meervoudige problematiek sociaal domein⁶ bij de Tweede Kamer ingediend. Het wetsvoorstel regelt de mogelijkheid voor gemeenten en andere partijen om binnen het sociaal domein en aanpalende domeinen, zoals wonen en werk en inkomen persoonsgegevens te kunnen uitwisselen voor een gecoördineerde aanpak voor mensen of gezinnen met meervoudige problematiek. Zo kunnen zij zorgen dat de hulp goed op elkaar kan worden afgestemd om ook gezinnen te helpen die te maken hebben met meervoudige problematiek die o.a. mogelijk kan leiden tot een huisuitzetting. Afhankelijk van de parlementaire behandeling is de beoogde inwerkingtreding 1 januari 2024.

---

⁴ [Veerkracht | Movisie](#)

⁵ Rapport Lenferink naar kinderen in VO en MO [eindrapportage-lenferink_kinderen_in_de_opvang.pdf](#) ([vng.nl](#))

⁶ [Kamerstukken II, 2022-2023, 36 295, nr. 2.](#)

Verder hebben corporaties in veel gemeenten afspraken gemaakt om mensen net voor of na een huisuitzetting een 'laatste kanscontract' te geven, waarbij zij een nieuw huurcontract krijgen met aanvullende voorwaarden. Hiermee wordt de mogelijkheid geboden om een nieuwe start te maken met duidelijke afspraken over bijvoorbeeld het beperken van overlast.

3. Betekenisvolle consultatie, rechtsbescherming en informatie

In het rapport geeft u aan dat er verbeteringen mogelijk zijn met betrekking tot de informatie aan huishoudens die te maken hebben met een huisuitzetting en de wijze waarop met hen contact wordt gelegd en het gesprek wordt gevoerd. U wijst in dit verband op bewezen effectieve aanpakken zoals de Vroeg Eropaf-methodiek en ondersteuning, zoals de Handreiking Naar nul huisuitzettingen. Professionals van gemeentelijke en maatschappelijke organisaties zetten al langer in op stress-sensitieve dienstverlening, waarbij de mensen en wat zij nodig hebben centraal staan. Een voorbeeld is het gezamenlijke vakmanschapsprogramma Schouders Eronder van Divosa, VNG, NVVK, LCR en Sociaal Werk Nederland. Wij blijven met gemeenten en VNG in overleg om te bezien hoe de dienstverlening verder verbeterd kan worden.

4. Rechtsbescherming

U benadrukt in uw rapport tevens dat de overheid voldoende rechtsbescherming moet bieden aan huishoudens die te maken hebben met een huisuitzetting. U wijst in dit verband naar het geven van relevante informatie, en het bieden van onafhankelijke (juridische) ondersteuning en een effectief rechtsmiddel. Vanuit het ministerie van Justitie en Veiligheid worden verschillende initiatieven ingezet om de toegang tot het recht te versterken. Een voorbeeld zijn de maatregelen die worden genomen in het kader van de stelselvernieuwing rechtsbijstand, die onder meer toezien op een verbeterde toegang tot informatie, advies, hulp en waar nodig toegang tot rechtsbijstand en een onafhankelijke (rechterlijke) instantie. Ik zal hieronder, in hoofdlijnen, een korte toelichting geven over de meest relevante maatregelen.

Mensen die geconfronteerd worden met een urgent juridisch probleem, zoals een huisuitzetting, moeten toegang hebben tot betrouwbare en begrijpelijke informatie en advies die hun in staat stelt om inzicht te krijgen in de situatie en de mogelijke oplossingen. Daarom wordt in het kader van de stelselvernieuwing rechtsbijstand voortdurend gewerkt aan de verbetering van de toegang tot betrouwbare en begrijpelijke online juridische informatie. Zo bevat de website van het Juridisch Loket juridische informatie op 6 leefgebieden (waaronder wonen & huren), en kunnen rechtzoekenden via Rechtwijzer.nl een overzicht krijgen van de meest voorkomende juridische problemen (zoals huuropzegging). De afgelopen jaren is de informatie op deze websites toegankelijker gemaakt door de informatie op te stellen in eenvoudig Nederlands (B1-niveau). Ook zijn de websites verrijkt met een digitaal assistent of een doelenboom die helpen om overzicht te krijgen en de weg te wijzen. Daarnaast wordt er gewerkt aan de verbetering van de

vindbaarheid van beiden websites. Deze ontwikkelingen gaan de komende jaren door.

Omdat online informatie en tools niet voor iedereen en in iedere situatie een oplossing bieden, biedt het Juridisch Loket ook persoonlijke dienstverlening op fysieke locaties aan. Ook rechtswinkels en sociaal raadslieden bieden in veel regio's laagdrempelig toegankelijke rechtshulp. Omdat bij huisuitzettingen regelmatig een combinatie aan problemen speelt, is het belangrijk dat juridisch dienstverleners samenwerken met en doorverwijzen naar hulpverleners in het sociaal domein. En die route geldt ook andersom: hulpverleners in het sociaal domein moeten bij een vermoeden van juridische problematiek eenvoudig kunnen doorverwijzen naar juridisch dienstverleners.

Verschillende pilots die de afgelopen jaren in het kader van de stelselvernieuwing hebben gelopen, hebben inzicht gegeven in (onder meer) die lokale samenwerking. Een van die pilots ziet specifiek op geschiloplossingen in het huurdomein. Onderdeel van deze pilot is het verbeteren van de informatievoorziening en voorkoming van escalatie zoals huisuitzetting. Binnen de pilot wordt multidisciplinair samengewerkt door lokaal en landelijk opererende partijen (zoals gemeentes, deurwaarders, woningcorporaties, sociaal raadslieden en het Juridisch Loket). De aanbevelingen en lessen uit deze en andere pilots worden de komende tijd betrokken bij de verdere uitwerking van het vernieuwde stelsel van rechtsbijstand.

Buiten de hierboven beschreven nulde en eerstelijns voorzieningen, kunnen gezinnen die te maken hebben met een huisuitzetting en over onvoldoende middelen beschikken om een advocaat of mediator te betalen, gebruik maken van gesubsidieerde rechtsbijstand. In deze gevallen betaalt de overheid mee aan een sociaal- advocaat of mediator. De regels voor het ontvangen van gesubsidieerde rechtsbijstand zijn uitgeschreven in de Wet op de rechtsbijstand (Wrb). Gezinnen die Wrb-gerechtigd zijn kunnen aanspraak maken op deze vorm van juridische bijstand door middel van een (eerstelijns)doorverwijzing of door rechtstreeks een sociaal- advocaat of mediator aan te spreken. De Raad voor Rechtsbijstand beoordeelt of rechtzoekenden voldoen aan de voorwaarde voor gesubsidieerde rechtsbijstand, en ziet erop toe dat zij rechtskundig en kwalitatief hoogwaardig bijstand ontvangen. Voor gevallen waarin gezinnen door vermeende financiële zelfredzaamheid tussen wal en schip dreigen te raken, wordt momenteel in samenspraak met relevante stakeholders gewerkt aan een passende maatregel. Bijvoorbeeld door het bieden van maatwerk.

Het ministerie van Justitie en Veiligheid zal deze en andere acties blijven inzetten om rechtshulp onder de aandacht te brengen bij mensen die geconfronteerd worden met (urgente) juridische problemen. Tevens zal uw rapport bij de betrokken partijen onder de aandacht worden gebracht. Naar aanleiding van uw bevindingen en aanbevelingen zal met hen het gesprek gevoerd worden, of en zo ja, welke aanvullende maatregelen kunnen worden ingezet om erop toe te zien dat gezinnen die te maken krijgen met een huisuitzetting kunnen rekenen op toegankelijke en begrijpelijke informatie, rechtskundige hulp en advies.

Over de genoemde en andere acties om de toegang tot het recht te verbeteren, zal de Minister voor Rechtsbescherming in het derde kwartaal van dit jaar een brief naar de Tweede Kamer sturen. Wat betreft de ontwikkelingen op het gebied van de maatregelen die in het kader van de stelselvernieuwing rechtsbijstand in

gang zijn gezet, ontvangt de Kamer op halfjaarlijkse basis een voortgangsrapport. De eerstvolgende wordt voor het komende zomerreces verzonden.

Tot slot

Ik wil u nogmaals danken voor uw belangrijke signalen die u in het rapport schetst. Wij hebben geluiden als deze nodig om beleid te versterken en overheden scherp te houden zodat de dienstverlening aan inwoners verbetert. Zoals ik in deze brief heb willen aangeven doet het kabinet al veel om het aantal huisuitzettingen tot een minimum te beperken. En als een huisuitzetting écht onvermijdelijk is dan speelt de gemeente in samenwerking met lokale partners zoals corporaties een belangrijke rol in het helpen van de betreffende huishoudens. Een huisuitzetting is een ingrijpende gebeurtenis, niet in de laatste plaats voor kinderen. Daarom zal ik de effectiviteit van de verschillende acties nauwlettend volgen.

Hoogachtend,

De Minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,

Hugo de Jonge